

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, vyriausiajam įgaliotiniui bendrai užsienio ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Ketverto atstovui Artimuosiuose Rytuose, Palestinos administracijos prezidentui, Palestinos įstatymų leidybos tarybai, Izraelio vyriausybei ir Knesetui.

Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus

P6_TA(2009)0060

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ypatingo dėmesio vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 5 d. Komisijos komunikatą „Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus“ (COM(2008)0055),
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 5 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Vaikai nepaprastosios padėties ir krizės situacijose“ (SEC(2008)0135),
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 5 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Europos Sąjungos veiksmų planas dėl vaikų teisių vykdant išorės veiksmus“ (SEC(2008)0136),
- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 9 d. Komisijos komunikatą „ES – pasaulio vystymosi partnerė. Spartinti pažangą siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų“ (COM(2008)0177),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 26 d. Tarybos išvadas dėl vaiko teisių propagavimo ir apsaugos vykdant Europos Sąjungos išorės veiksmus. Vystymosi ir humanitariniai aspektai,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 19–20 d. įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio mėn. Tarybos priimtas ES gaires dėl vaiko teisių propagavimo ir apsaugos,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio mėn. Tarybos priimtas ir 2008 m. birželio mėn. atnaujintas ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės mėn. Tarybos priimtą kontrolinį sąrašą, skirtą nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų apsaugos klausimams integruoti į Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) operacijas,
- atsižvelgdamas į 1989 m. lapkričio 20 d. JT Generalinės Asamblėjos priimtą Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvenciją ir jos fakultatyvinius protokolus,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 18 d. Tarybos priimtą ES Tūkstantmečio vystymosi tikslų įgyvendinimo veiksmų darbotvarkę,
- atsižvelgdamas į JT rezoliuciją Nr. 1612(2005) dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų, kurią 2005 m. liepos 26 d. priėmė JT Saugumo Taryba per savo 5235-ąjį susitikimą,

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1973 m. birželio 26 d. Ženevoje priimtą Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją Nr. 138 dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus ir 1999 m. birželio 17 d. Ženevoje priimtą Konvenciją Nr. 182 dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo ir neatidėliotinių veiksmų tokiam darbui panaikinti,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų tūkstantmečio deklaraciją, kurią 2000 m. rugsėjo 8 d. patvirtino JT Generalinė Asamblėja,
- atsižvelgdamas į JT specialiosios sesijos vaikų klausimais, vykusios 2002 m. gegužės mėn. JT būstinėje ir pavadintos „Pasaulis vaikams“, baigiamąjį dokumentą,
- atsižvelgdamas į JT Generalinio Sekretoriaus 2006 m. spalio 11 d. JT Generalinei Asamblėjai pristatytą smurto prieš vaikus tyrimą,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų vaikų fondo (UNICEF) 2007 m. gruodžio mėn. Jungtinėms Tautoms parengtą pranešimą „Vaikai ir Tūkstantmečio vystymosi tikslai“,
- atsižvelgdamas į UNICEF 2007 m. gruodžio mėn. paskelbtą pranešimą „Pasaulio vaikų padėtis 2008 m.“,
- atsižvelgdamas į JT Ekonomikos ir socialinių reikalų departamento 2008 m. rugpjūčio mėn. paskelbtą 2008 m. Tūkstantmečio vystymosi tikslų ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Paryžiuje prisiimtus įsipareigojimus apsaugoti vaikus nuo neteisėto įdarbinimo arba ginkluotųjų pajėgų ar ginkluotų grupių vykdomo išnaudojimo ir į Paryžiaus principus ir gaires dėl vaikų, susijusių su ginkluotosiomis pajėgomis ir ginkluotomis grupėmis, kuriuos 2007 m. vasario 5–6 d. Paryžiuje priėmė šalių ministrai ir atstovai,
- atsižvelgdamas į Afrikos vaiko teisių ir gerovės chartija, kurią 1990 m. priėmė Afrikos vienybės organizacija ir kuri įsigaliojo 1999 m. lapkričio 29 d.,
- atsižvelgdamas į Kotonu susitarimą ⁽¹⁾ su pakeitimais ⁽²⁾, ypač į jo 9 straipsnį „Esminiai elementai dėl žmogaus teisių, demokratijos principų ir teisinės valstybės bei pagrindinis elementas dėl gero valdymo“ ir į 26 straipsnį „Jaunimo klausimai“,
- atsižvelgdamas į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos rezoliuciją dėl vaiko teisių ir vaikų kareivių ⁽³⁾, priimtą Adis Abeboje 2004 m. vasario 19 d.,
- atsižvelgdamas į AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos 2008 m. lapkričio 28 d. Port Moresbyje priimtą rezoliuciją dėl vaikų darbo socialinių pasekmių ir kovos su vaikų darbu strategijų,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 13 d. Lisabonoje pasirašytą Lisabonos sutartį, iš dalies keičiančią Europos Sąjungos sutartį ir Europos bendrijos steigimo sutartį, ir į Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo suvestines redakcijas, ypač į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnį, kuriame teigiama, kad Europos Sąjunga „kovoja su socialine atskirtimi ir diskriminacija bei skatina socialinį teisingumą ir apsaugą, moterų ir vyrų lygybę, kartų solidarumą ir vaiko teisių apsaugą“ ir, palaikydama santykius su pasauliu, ES „prisideda prie taikos išsaugojimo, saugumo užtikrinimo, tvaraus planetos vystymosi, tautų tarpusavio solidarumo ir pagarbos, laisvos ir sąžiningos prekybos, skurdo panaikinimo ir žmogaus, ypač vaiko, teisių apsaugos“,

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytas Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimas (OL L 317, 2000 12 15, p. 3).

⁽²⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 27.

⁽³⁾ OL C 26, 2004 1 29, p. 17.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Europos Parlamento ir Komisijos bendrą pareiškimą dėl Europos Sąjungos vystymosi politikos („Europos konsensusas“) ⁽¹⁾ ir, visų pirma, į reikalavimą, kad vaiko teisės būtų įtrauktos į Bendrijos vystymosi politikos įgyvendinimą,
 - atsižvelgdama į Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Europos Parlamento ir Europos Komisijos bendrą pareiškimą „Europos konsensusas dėl humanitarinės pagalbos“ ⁽²⁾, ypač į reikalavimą skirti ypatingą dėmesį vaikams ir tenkinti konkrečius jų poreikius,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 24 straipsnį dėl vaiko teisių,
 - atsižvelgdamas į pagal 2000 m. sausio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 293/2000/EB, patvirtinantį Bendrijos veiksmų programą (Daphne programa) (2000–2003 m.) dėl prevencinių priemonių kovai su smurtu prieš vaikus, jaunimą ir moteris, sudarytą veiksmų programą ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. birželio 4 d. Berlyne vykusiame Europos vaikų teisių forume priimtą politinę deklaraciją, kurioje dar kartą pabrėžiamas pageidavimas, kad vykdamas Europos Sąjungos vidaus ir išorės politiką būtų sistemingai atsižvelgiama į vaiko teises,
 - atsižvelgdamas į Pasaulio partnerių forumo 2004 m. liepos mėn. paskelbtą dokumentą „Pasulyje su ŽIV ir AIDS gyvenančių našlaičių ir pažeidžiamų vaikų apsaugos, rūpybos ir paramos sistema“,
 - atsižvelgdamas į savo 2003 m. liepos 3 d. rezoliuciją dėl prekybos vaikais ir vaikų kareivių ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl vaikų išnaudojimo besivystančiose šalyse, ypatingą dėmesį skiriant vaikų darbui ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. sausio 16 d. rezoliuciją dėl ES vaiko teisių strategijos kūrimo ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A6-0039/2009),
- A. kadangi labai svarbu gerbti vaiko teises, nes nuo to priklauso jų gyvenimo galimybės ir pažanga siekiant panaikinti skurdą,
- B. kadangi lyčių vaidmenys, kuriuos visuomenė primeta savo vaikams, turi lemiamą įtaką jų ateičiai: galimybėms gauti maisto ir išsilavinimą, dalyvavimui darbo rinkoje, statusui santykiuose su kitais žmonėmis ir fizinei bei psichinei sveikatai,
- C. kadangi didžioji dalis Vaiko teisių konvencijoje išdėstytų tikslų dar neįgyvendinti,

⁽¹⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

⁽²⁾ OL C 25, 2008 1 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 34, 2000 2 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 74 E, 2004 3 24, p. 854.

⁽⁵⁾ OL C 157 E, 2006 7 6, p. 84.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0012.

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

- D. kadangi iš 2,2 mlrd. pasaulio vaikų 1,9 mlrd. (86 proc.) gyvena besivystančiose šalyse ir daugiau kaip 98 proc. vaikų, gyvenančių itin skurdžiai, yra iš besivystančių šalių,
- E. kadangi kasdien pasaulyje miršta daugiau kaip 26 000 tūkst. vaikų iki 5 metų amžiaus, daugiausia dėl priežasčių, kurių galima išvengti, ir kadangi pagal dabartines tendencijas Tūkstantmečio vystymosi tikslas dviem trečdaliais sumažinti vaikų mirtingumą iki 2045 m. pasiektas nebus,
- F. kadangi 1995 m. rugsėjo 4–15 d. Pekine vykusios Ketvirtosios pasaulio moterų konferencijos metu priimtos veiksmų programos 9 punkte pateiktas vienas iš pagrindinių principų, kuris buvo pabrėžiamas visose praėjusį dešimtmetį surengtose tarptautinėse konferencijose vaikų teisių klausimais,
- G. kadangi, jei visos valstybės narės ratifikuos Lisabonos sutartį, vaiko teisių apsauga taps konkrečiu Sąjungos išorės politikos tikslu,
- H. kadangi Taryba įgaliojo Komisiją išnagrinėti teigiamų paskatų poveikį produktų, kurie buvo pagaminti nenaudojant vaikų darbo, pardavimui ir išnagrinėti papildomų priemonių taikymo produktams, kurie buvo pagaminti naudojant sunkiausios formos vaikų darbą, galimybę ir pateikti ataskaitą,
- I. kadangi vaikų teisė į mokslą yra neginčytina ir kad švietimas ir profesinis mokymas vaidina svarbų vaidmenį laipsniško vaikų darbo panaikinimo strategijoje,
- J. kadangi vaikus išnaudojant komerciniais tikslais labai pažeidžiamas jų žmogiškasis orumas ir prieštaraujama socialinio teisingumo principams;
- K. kadangi prekių iš besivystančio pasaulio šalių pirkėjai turi labai gerą galimybę sužinoti, kurios prekės buvo pagamintos iš dalies naudojant vaikų darbo jėgą arba naudojant vien tik ją, ir atsakyti jas pirkti, ir taip daryti tiesioginį ir efektyvų ekonominį spaudimą,
1. pritaria pirmiau minėtam Komisijos komunikatui „Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus“ ir papildomiems tarnybų darbo dokumentams, taip pat pridedamoms Tarybos išvadoms ir mano, kad šie dokumentai – svarbus žingsnis siekiant ES strategijos vaiko teisių klausimu;
 2. pripažįsta, kad ES institucijos teikia vis daugiau svarbos vaikų teisėms, tačiau atkreipia dėmesį į tai, jog vis dar reikia dėti daug pastangų siekiant, kad politiniai išpareigojimai taptų praktika, ir pabrėžia, jog negalima įgyvendinti planų, jeigu neskiriama pakankamai lėšų;
 3. Pabrėžia, kad svarbu siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų, susijusių su pastangomis apsaugoti vaikų teises, ir ragina ES valstybes nares tesėti savo pažadus teikti pakankamą ir patikimą finansavimą skiriant suplanuotą pagalbą iš biudžeto, kad būtų pasiekti 2010 m. tikslai;
 4. prašo Sąjungos ryžtingai siekti panaikinti mergaičių (nuo pat jų gyvybės užmezgimo momento) visų formų diskriminaciją ir skirti pakankamai lėšų kovai su nelygybe, atsirandančia dėl tokios diskriminacijos;
 5. pritaria Komisijos veiksmų plane dėl vaikų teisių vykdant išorės veiksmus apibrėžtiems keturiems pagrindiniams principams, kurie grindžiami holistiniu ir nuosekliu požiūriu į vaiko teises;
 6. pripažįsta, kad vaikų teisėmis grindžiamas požiūris remiasi Vaiko teisių konvencijoje nustatytais principais ir normomis ir yra taikomas siekiant juos įgyvendinti;
 7. ragina Europos bendriją prisidėti prie Europos žmogaus teisių konvencijos ir kitų konvencijų, susijusių su vaiko teisių įgyvendinimu, įvaikinimu, seksualiniu išnaudojimu, vaikų darbu, vaikų apsauga vykstant ginkluotiems konfliktams ir vaikų tvirkinimu;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

8. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti įgyvendinti Vaikų teisių konvenciją ir jos protokolus bei padidinti paramą trečiųjų šalių teisinių sistemų reformoms, kurios skirtos vaikams ginti;
9. pabrėžia, kad vykdamas bet kokius veiksmus vaikų teisių srityje turėtų būti gerbiamas pagrindinis tėvų ir artimiausių vaiko šeimos narių, taip pat pagrindinių jo globėjų ar rūpintojų vaidmuo ir ypač didelis dėmesys skiriamas motinų padėties gerinimui;
10. vis dėlto primena, kad sunkumus savo šeimoje patiriančiam vaikui gali būti naudinga tam tikrą laikotarpį būti nuo jos atskirtam, jei prievartos šeimoje, blogo elgesio ir seksualinio išnaudojimo atvejais tai taikoma kaip apsaugos priemonė, ypač kai tėvai turi psichologinių ir socialinių ar psichikos problemų;
11. pabrėžia, kad nedelsiant reikia skirti ypatingą dėmesį labiausiai pažeidžiamiems ir socialiai atskirtiems berniukams ir mergaitėms, įskaitant neįgaliuosius, migruojančius, mažumoms priklausančius, atskirtus arba nelydimus ir tėvų neprižiūrimus vaikus;
12. pabrėžia, kad norėdama praktikoje pritaikyti vaiko teisėmis grindžiamą požiūrį, ES turi išsamiai išanalizuoti vaikų teises, geriausiai tuo metu, kai priimami arba persvarstomi šalies, regionų arba teminiai strategijos dokumentai, kuriais remiantis galėtų būti atrinkti veiksmai ir programos siekiant spręsti vaikų klausimus; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją kuo anksčiau arba vystymosi programų vidutinio laikotarpio peržiūros metu pateikti Parlamentui su vaikų klausimais susijusių veiksmų ir finansinių lėšų apžvalgą;
13. pabrėžia, kad vaikų teisių klausimas turėtų būti sistemingai įtraukiamas į ES politinį dialogą ir diskusijas su šalimis partnerėmis;
14. ragina Komisiją parengti ataskaitą, kurioje būtų nurodoma, ar į esamus tarptautinius ES ir trečiųjų šalių susitarimus jau įtraukta teisiškai privaloma vaikų teisių apsaugos sąlyga, ir, jei jos nėra, ar būtų galima ją įtraukti vėliau;
15. mano, kad šalyse partnerėse ir ES lygmeniu vaikų dalyvavimas turi būti oficialiai įtvirtintas ir jam turi būti skiriama daugiau lėšų;
16. pritaria tam, kad esami jaunimo ir vaikų tinklai būtų stiprinami ir taptų stipriu pagrindu siekiant sudominti vaikus ir juos konsultuoti, ir ragina Komisiją nuolat kviesti šiuos tinklus prisidėti rengiant diskusijas dėl šalies strategijos dokumentų, taip pat skatinti juos dalyvauti plėtojant nacionalinio planavimo priemones;
17. ragina Komisiją padėti šalims partnerėms patvirtinti vaikams palankų biudžetą, ypač tuo atveju, jeigu Europos Sąjunga teikia biudžeto paramą, ir parengti integruotus išsamius nacionalinius veiksmų planus, skirtus vaikų klausimams, nustatant aiškius su vaikų teisėmis susijusius kriterijus, išmatuojamus tikslus, terminus ir peržiūros bei ataskaitų teikimo mechanizmus;
18. reikalauja, kad ES bendra biudžeto parama apimtų ir lėšas, skirtas atitinkamų ministerijų (pvz., rūpybos, sveikatos, švietimo ir teisingumo) pajėgumų plėtotei, siekiant užtikrinti, kad jos turėtų atitinkamas strategijas ir priemonių vaikams skirtoms paslaugoms finansiskai remti ir įgyvendinti;
19. pabrėžia, kad ES, vykdydama savo išorės veiksmus, turėtų aktyviai skatinti trečiųjų šalių vyriausybes laikytis tarptautinių vaiko teisių normų, visų pirma susijusių su pagrindinių socialinės gerovės užtikrinimo paslaugų (pvz., nemokamas maitinimas mokyklose ir darželiuose, taip pat galimybė gauti sveikatos priežiūros paslaugas) teikimu vaikams; tuo pat metu pabrėžia, kad užtikrinus vaikams lygiateises sąlygas mokytis, kai vyksta ginkluoti konfliktai ar jiems pasibaigus, labai prisidedama prie konfliktų prevencijos;
20. atkreipia dėmesį į tai, kad nepaisant nesenos pozityvios raidos ES lygmeniu, vis dar stokojama už vaikų teises atsakingų ES institucijų ir personalo;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

21. rekomenduoja paskirti ES specialųjį įgaliotinį, kad būtų užtikrintas matomumas ir vadovavimas vaikų teisių srityje;
22. mano, kad kiekvienoje Komisijos delegacijoje turėtų būti už vaikų klausimus atsakingas asmuo, ir ragina Komisiją bei valstybes nares užtikrinti, kad būstinėse, misijose ir delegacijose dirbantys darbuotojai būtų tinkamai mokomi ir gautų nurodymus, kaip integruoti vaikų teises į išorės veiksmus bei užtikrinti saugų ir veiksmingą vaikų dalyvavimą;
23. ragina, kad JT Vaiko teisių konvencijoje numatyta vaikų teisių apsaugai Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros daugiametėje programoje būtų skiriamas pagrindinis dėmesys; mano, kad ši agentūra turėtų sukurti tarptautinių organizacijų, vaikų teisių ombudsmenų ir nevyriausybinų organizacijų tinklą, kad galėtų pasinaudoti jų sukauptomis žiniomis ir patirtimi;
24. pritaria Komisijos išpareigojimui spręsti tokius su vaiko teisių pažeidimais susijusius klausimus, kaip vaikų darbas, prekyba vaikais, vaikai kariai, nuo ginkluotų konfliktų nukentėję vaikai bei visokių formų smurtas prieš vaikus, įskaitant seksualinį išnaudojimą bei žalingas tradicijas; tačiau primygtinai reikalauja, kad pagrindinis dėmesys būtų skiriamas esminėms vaiko teisių pažeidimų priežastims ir šių pažeidimų prevencijai;
25. prašo Komisiją įtraukti kovos su nebaudžiamumu aspektą į savo išorės veiksmus ir ryšius su trečiojomis šalimis, nes šis aspektas – svarbi vaiko teisių pažeidimų prevencijos priemonė;
26. ragina Komisiją ir valstybes nares teikti pirmenybę nacionalinių vaiko apsaugos strategijų rengimui ir sistemų, kurios galėtų vaikams ir šeimoms teikti pagalbos paslaugas šalyse partnerėse, kol vaikai nenuken-tėjo, kūrimui;
27. ragina Komisiją ir valstybes nares remti institucines struktūras, ginančias ir propaguojančias vaikų teises šalyse partnerėse, tarp jų ir nepriklausomus ombudsmenus;
28. mano, kad reikėtų stengtis ugdyti tėvų ir globėjų, taip pat su vaikais dirbančių asmenų, pvz., mokytojų ir sveikatos priežiūros darbuotojų, supratimą apie vaikų teises ir pagarbą joms;
29. ragina Tarybą ir Komisiją į vystomojo bendradarbiavimo politiką kaip pagrindinę teisę įtraukti oficialų gimimo registravimą, nes tai itin svarbu siekiant apsaugoti vaiko teises;
30. pripažįsta, kad ankstyva vaiko priežiūra ir švietimas, įskaitant skiepus, auklėjimą, galimybę lankyti vaikų lopšelius ir darželius, taip pat yra vaiko teisė, ir atkreipia dėmesį į tai, kad ankstyva vaikystė – tai itin svarbus vystymosi laikas ir kad dėl nepakankamos mitybos bei priežiūros stokos gali pablogėti fizinė sveikata ir protiniai gebėjimai;
31. pabrėžia, kad siekiant užkirsti kelią vaiko teisių pažeidimams būtina įgyvendinti 2-ąją Tūkstantmečio vystymosi tikslą dėl visuotinio pradinio išsilavinimo ir 3-ąją Tūkstantmečio vystymosi tikslą dėl lyčių lygybės;
32. pabrėžia, kad reikia specialiai mergaitėms skirtų priemonių, kurios suteiktų joms tokias pačias gali-mybes lankyti mokyklą, gauti užtektinai maisto, išreikšti savo nuomonę ir naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, kaip ir berniukams;
33. ragina Sąjungą vykdant paramos programas ir politinį dialogą su šalimis partnerėmis teikti pirmenybę teisei į mokslą, ypač mergaičių; pabrėžia, kad būtina kovoti su nuolatine diskriminacija vargingose šeimose, kurios, negalėdamos padengti visų savo vaikų mokymosi išlaidų, nusprendžia siųsti į mokyklą berniukus, darydamos žalą mergaitėms;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

34. pabrėžia, kad švietimo priemonės ir programos turi būti pritaikytos mergaitėms ir siūlyti, pavyzdžiui, alternatyvių formų švietimą ne formaliojo ugdymo įstaigose arba lankstų mokymosi grafiką mergaitėms, kurios prižiūri savo brolius ir seseris;
35. pabrėžia, kad investicijos į mergaičių švietimą yra investicijos, kurios labiausiai prisidės prie skurdo naikinimo, gyventojų skaičiaus augimo mažinimo, mažesnio kūdikių ir vaikų mirtingumo, rečiau pasitaikančio maisto nepriteklius, didesnio mokyklų lankomumo ir sveikatos stiprinimo;
36. pabrėžia, kad kokybiškas švietimas turėtų būti prioritetas, ypač vietose, kuriose vyksta konfliktai arba kuriose padėtis yra itin nestabili, ir palankiai vertina Komisijos ketinimą užsiimti švietimu vykdant humanitarinės pagalbos operacijas; pabrėžia būtinybę parengti veiklos gaires, pagal kurias ES būtų išpareigojusi įtraukti švietimą į kiekvieną savo humanitarinių veiksmų etapą ir vadovauti Švietimo esant ekstremalioms situacijoms agentūrų tinklo nustatytais minimaliais standartais, ir ragina ES lygmeniu skirti pakankamai lėšų ir darbuotojų šiam naujam politiniam išpareigojimui įgyvendinti;
37. reikalauja, kad nė iš vieno vaiko nebūtų atimta pagrindinė teisė į mokslą dėl ekonominių išteklių stokos, ir dar kartą prašo visų besivystančių šalių vyriausybių parengti aiškų planą, pagal kurį būtų skubiai naikinamas tiesioginis ir netiesioginis mokestis už mokslą siekiant pagrindinio išsilavinimo ir kartu išlaikomas aukštas švietimo lygis;
38. pabrėžia, kad ES bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis itin svarbūs projektai, skirti vaikų socialinei kompetencijai, tolerancijai, solidarumui ir atsakomybei už jų aplinką plėtoti, ypač turint mintyje kovą su klimato kaita;
39. primena, kad norint sumažinti vaikų darbo paskatas būtina politiniu lygmeniu išpareigoti laikytis nuoseklios politikos skurdo mažinimo, kokybiško švietimo ir žmogaus teisių srityse;
40. ragina Europos bendriją ir valstybes nares teikti daugiau paramos sąžiningai prekybai ir ženklinimo iniciatyvoms, kurias vykdant įmonės skatinamos neįdarbinti vaikų; rekomenduoja geriau kontroliuoti, kaip laikomasi savanoriškų elgesio kodeksų, susijusių su pagrindinėmis darbo teisėmis, ir skaidriai perduoti šią informaciją Europos vartotojams; mano, kad turėtų būti nustatyta sąlyga, jog sudarant viešųjų pirkimų sutartis turi būti laikomasi tarptautinių vaikų darbo standartų;
41. palankiai vertina Tarybos iniciatyvą pradėti teigiamų paskatų, kurios teikiamos parduodant produktus, pagamintus nenaudojant vaikų darbo jėgos, poveikio ir galimų papildomų priemonių, įskaitant ir su prekyba susijusias priemones, tyrimą; ragina Komisiją informuoti Parlamentą apie šio tyrimo projektą, įgyvendinimą ir rezultatus;
42. ragina Komisiją pasiūlyti vieną į Europos Sąjungą importuojamų produktų ženklinimo metodą, kuriuo būtų patvirtinama, kad jie buvo pagaminti nenaudojant vaikų darbo jėgos nė vienu gamybos grandinės etapu, pavyzdžiui, ant šių produktų pakuotės nurodant „nenaudota vaikų darbo jėga“, ir taip užtikrinti, kad ši sistema atitiktų PPO tarptautines prekybos taisykles;
43. atkreipia dėmesį į 4-ąjį Tūkstantmečio vystymosi tikslą sumažinti vaikų mirtingumą ir 6-ąjį Tūkstantmečio vystymosi tikslą kovoti su ŽIV/AIDS, maliarija ir kitomis ligomis ir ragina Bendriją bei kitus donorus stiprinti visuomenės sveikatos priežiūros sistemą, kuri visiems gyventojams teiktų nebrangias gimdyvių, kūdikių ir vaikų sveikatos priežiūros paslaugas, ir į šias paslaugas integruoti tokią su konkrečiomis ligomis susijusią intervenciją, kaip nuo maliarijų uodų apsaugančių lovų tinklelių ir antiretrovirusinių vaistų tiekimas;
44. apgailestauja dėl spaudimo, daromo siekiant pakenkti lytinės ir reprodukcinės sveikatos teisių politikai, nes dėl to tarp jaunimo daugėja nepageidaujamo nėštumo atvejų ir auga nesaugių abortų skaičius, ir ragina ES skirti tiek pat lėšų įvairioms lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugoms siekiant 5-ojo Tūkstantmečio vystymosi tikslo sumažinti gimdyvių mirtingumą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

45. atkreipia dėmesį į tai, kad maisto kainų krizė turėjo itin neigiamų padarinių vaikams, ir pabrėžia poreikį kurti plačios apimties strategijas, skirtas didinti mitybos saugumą, o tai reiškia galimybę gauti ne tik užtekčiai maisto, bet ir atitinkamų mikroelementų, švaraus vandens, laikytis higienos ir naudotis sanitarijos priemonėmis bei sveikatos priežiūros paslaugomis, būti tinkamai prižiūrimiems ir gyventi sveikoje aplinkoje;

46. pripažįsta, kad Europos Sąjunga parengė išpūdingą politikos sistemą siekdama spręsti nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų problemas, ir ragina vykdyti griežtesnę stebėseną, didinti supratimą ir rengti mokymus, kad tai būtų tinkamai įgyvendinama vietoje;

47. mano, kad visose ESGP misijose turėtų dalyvauti patarėjas vaikų apsaugos klausimais, ir pabrėžia, kad į ESGP misijų darbuotojų mokymus turėtų būti įtraukti vaikų apsaugos klausimai;

48. pabrėžia, kad nusiginklavimo, demobilizavimo ir reintegravimo (NDR) programose, kurias remia Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) misijos, reikėtų atsižvelgti į ypatingus vaikų poreikius;

49. ragina ypatingą dėmesį skirti mergaičių, tapusių motinomis, pabėgėlių ir viduje perkeltų mergaičių bei mergaičių, patiriančių prievartą ir seksualinį smurtą, reikmėms vykstant konfliktams ir jiems pasibaigus;

50. ragina Komisiją investuoti į programas, kuriomis siekiama užkirsti kelią seksualiniam ir lyčių smurtui prieš mergaites ir berniukus bei į jį reaguoti ir kuriose turėtų būti numatyta dalyti profilaktikos priemonių rinkinius patyrusiems smurtą, siekiant išvengti ŽIV infekcijos, remti gydymo ir socialinės reintegracijos paslaugas ir taikyti konfidencialius ataskaitų teikimo mechanizmus;

51. pabrėžia, kad ES taip pat turėtų remti priemones, padedančias įveikti socialinį menkinimą ir diskriminaciją, kadangi pažeidžiamos mergaitės arba jaunos moterys, pvz., užsikrėtusios ŽIV, prievartos ir seksualinio smurto aukos, susilaukusios vaikų po išprievartavimo arba patyrusios abortą, dažnai yra atstumiamos savo bendruomenėse;

52. atkreipia dėmesį į ypatingai sunkią vaikų, užsikrėtusių ŽIV ir sergančių AIDS, taip pat į našlaičių, kurių tėvai mirė nuo AIDS, padėtį; ypač smerkia smurtą prieš moteris ir merginas remiantis įsitikinimu, kad lytiniai santykiai su nekalta mergina gali išgydyti nuo AIDS, ir primygtinai ragina organizuoti vietos informavimo kampanijas, siekiant panaikinti šį klaidingą įsitikinimą ir ypač dar labiau apsaugoti merginas;

53. pabrėžia poreikį laikytis Jungtinių Tautų konvencijos dėl visų darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos, siekiant užtikrinti vaikų iš migrantų šeimų teises;

54. ragina ES pasinaudoti temine prieglobsčio ir migracijos programa, kuri sudaro vystymojo bendradarbiavimo priemonės dalį, itin pažeidžiamoms grupėms, pvz., migrantų vaikams ir skurstantiems vaikams remti;

55. ragina Europos Sąjungą vykdamas išorės veiksmus ypatingą dėmesį skirti diskriminuojamų vaikų padėčiai, įskaitant įstatymus pažeidusius vaikus ir vaikus, kurių laisvė atimta ir kurie laikomi uždaroje institucijose; pabrėžia, kad vaikams turėtų būti sudaromos sąlygos paprasčiau naudotis teise į teisingumą ir gauti specializuotą pagalbą, o į vaikų amžių turi būti atsižvelgiama viso teismo proceso metu ir turi būti taikomos specialios apsaugos priemonės;

56. ragina Tarybą ir Komisiją, rengiant pagalbos programas ir derantis su trečiosiomis šalimis dėl veiksmų planų teisingumo ir vidaus reikalų srityje spręsti nepilnamečių justicijos klausimą ir atkreipti dėmesį ne tik į aktualių tarptautinių ir regioninių normų ratifikavimą, bet ir į veiksmingą jų įgyvendinimą;

57. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti politikos vaikų klausimu nuoseklumą ir į svarbiausias politikos sritis, pvz., saugumo, klimato kaitos, migracijos ir pagalbos veiksmingumo sritis, įtraukti vaikų teisių aspektą;

2009 m. vasario 19 d., ketvirtadienis

58. ragina nuosekliai vertinti visų sričių ES politiką, kuri gali turėti įtakos vaikams trečiojoje šalyje, poveikio vaikų teisėms požiūriu prieš ją priimant ir ją vykdančią; pabrėžia, kad vaikai turėtų laikomi atskira grupe, atsižvelgiant į tai, kad poveikis jiems būna kitoks nei suaugusiems;
59. palankiai vertina pirmiau minėtose Tarybos išvadose pristatytą iniciatyvą geriau koordinuoti ir didinti darbo pasiskirstymą vaikų teisių srityje, planuojant vykdyti dabartinę Komisijos ir valstybių narių politiką ir veiklą bandomosiose šalyse;
60. yra susirūpinęs dėl to, kad dar neatrinktos bandomosios šalys, ir ragina valstybes nares glaudžiai bendradarbiauti su Komisija ir užtikrinti, kad tai būtų skubiai atlikta;
61. ragina Komisiją numatyti procedūras, gaires ir rodiklius siekiant užtikrinti, kad vaikų teisių aspektas nebūtų išbrauktas iš darbotvarkės, ir pritaria Komisijos nuomonei, kad reikia ne tik vaikų teisių aspekto integravimo, bet ir konkrečių, galbūt nepagrindiniuose sektoriuose vykdomų veiksmų, finansuojamų iš geografinių fondų ir Europos plėtros fondo;
62. mano, kad Parlamentas galėtų atlikti labiau suderintą ir sistemingą vaidmenį atliekant stebėseną, kaip vykdomi ES įsipareigojimai vaikams, pvz., rengiant metinę žmogaus teisių ataskaitą;
63. pataria parlamentinėms asamblėjoms (AKR ir ES jungtinė parlamentinė asamblėja, Eurolat, Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių parlamentinė asamblėja) į savo susitikimus pakviesti šiuos susitikimus organizuojančių šalių vaikų organizacijų atstovus, ir remia tarpregioninių jaunimo forumų, pvz., ES ir Afrikos jaunimo platforma, steigimą;
64. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui bei AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams.

Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo taikymas Europos bendrijoje

P6_TA(2009)0061

2009 m. vasario 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo taikymo Europos bendrijoje (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į EB sutarties 136–145 straipsnius,
- atsižvelgdamas į valstybių vadovų 1989 m. gruodžio 9 d. deklaraciją dėl Bendrijos darbuotojų pagrindinių socialinių teisių chartijos ir ypač į jos 17 bei 18 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 1996 m. iš dalies pakeistą Europos Tarybos Europos socialinę chartiją ir ypač į jos 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje priimtą ir 2007 m. gruodžio mėn. Europos Parlamente 27 valstybių narių valstybių ir vyriausybių vadovų iškilmingai pasirašytą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ir ypač į jos 27 straipsnį,